

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22314

гр. София, 26.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА
МИТОВА

като разгледа докладваното от НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА МИТОВА
Гражданско дело № 20221110160347 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от Н. Е. К. срещу „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД.

Ответникът – „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД, е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК.

Съдът, след като провери редовността на исковата молба и допустимостта на предявените искове, намира следното:

Исковата молба не отговаря на изискванията по чл. 127, ал. 1, т. 4 и 5 ГПК, поради което на ищеца следва да бъдат дадени указания за отстраняване на констатираните нередовности на исковата молба в едноседмичен срок от уведомяването, съобразно диспозитива на настоящото определение.

В отговора на исковата молба е направено възражение за прихващане за сумата от 41 105,91 лв. Предвид релевирането му в рамките на преклузивния срок за това същото следва да бъде прието за съвместно разглеждане в настоящото производство.

По повод основанията на възражението за прихващане се излагат фактически обстоятелства, според които част от сумата е изплатена на ищеца във връзка със съществуващото трудово правоотношение между страните, а друга част – във връзка с правоотношението по договор за възлагане на управлението. При съдебното прихващане насрещното вземане трябва да бъде индивидуализирано чрез очертаване на неговия правопораждащ юридически факт и посочване на размера му. Вземането по възражението за прихващане в случая се претендира като платено при липса на основание. Конкретиката на случая се отличава с тази особеност, че между страните са съществували две правоотношения в продължителен период от време, съпътствани от множество плащания. Поради това на основание чл. 101 ГПК следва да бъде указано на ответника за уточни възражението за прихващане, като бъде предупреден, че при неизпълнение на указанията в срок, ще бъде отменено определението, с което е прието за съвместно разглеждане предявеното възражение за прихващане.

В отговора на исковата молба е направено искане за спиране на производството по делото на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК – до приключване с влязло в сила решение на производството по гр.д. № 41914/2022 г. по описа на СРС, 46 състав. Във

връзка с осъществяване на дължимата проверка за преюдициалност на производството по гр.д. № 41914/2022 г. следва да бъде отложено произнасянето по искането след очертаване на спорния предмет по настоящото дело, обусловено от изпълнение на дадените с това определение указания.

С оглед процесуална икономия, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като на страните следва да се съобщи проектът за доклад по делото.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба и отговора писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ на основание чл. 129, ал. 1 ГПК исковата молба, като **УКАЗВА** на ищеца в **едноседмичен срок** от връчване на препис от настоящото определение, в писмена молба с препис за ответника, да посочи:

1/ считано от коя дата твърди да е прекратено трудовото правоотношение, респективно период, за който твърди, че не е спазен срокът на предизвестие, във връзка с който претендира вземането по чл. 220, ал. 1 КТ (с посочване на начална и крайна дата);

2/ размер на дължимото месечно възнаграждение по договора за възлагане на управлението, респективно начин на формиране на претендираната сума от 12 563,25 лв.;

3/ дали претендира вземанията с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 79, ал. 1, вр. чл. 224, ал. 7 КТ в нетен или брутен размер.

УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение на указанията в посочения срок, исковата молба в съответната част ще бъде върната на основание чл. 129, ал. 3 ГПК.

ПРИЕМА възражение за прихващане на ответника с правно основание чл. 104, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за сумата от 41 105,91 лв.

УКАЗВА на основание чл. 101, ал. 1 ГПК на ответника в едноседмичен срок от връчване на препис от настоящото определение в писмена молба с препис за ищеца да уточни каква част от сумата в общ размер от 41 105,91 лв. е изплатена във връзка със съществуващото трудово правоотношение, каква част във връзка с правоотношението по договор за възлагане на управлението, както и основания, във връзка с които са извършени плащанията (вид социални придобивки, допълнително възнаграждение, пр.) и датите на съответните плащания.

УКАЗВА на ответника, че при неизпълнение на указанията в срок, на основание чл. 101, ал. 3 ГПК процесуалното действие по предявяване на възражение за прихващане ще се счита неизвършено и ще бъде отменено определението, с което е прието за съвместно разглеждане в настоящото производство възражение за прихващане.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ответника за спиране на

производството по настоящото дело на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК – до приключване с влязло в сила решение производството по гр.д. № 41914/2022 г. по описа на СРС, 46 състав, след изпълнение на дадените с настоящото определение указания.

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД по делото:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание **чл. 220, ал. 1 КТ** за сумата от **10 730 лв.**, **чл. 224, ал. 1 КТ** за сумата в размер на **6660 лв.** и с правно основание **чл. 79, ал. 1, вр. чл. 224, ал. 7 ТЗ** за сумата от **12 563,25 лв.**

Ищецът твърди, че между него и ответното дружество е съществувало безсрочно трудово отношение въз основа на трудов договор № 12/25.07.2016 г., по силата на който е изпълнявал длъжността „оперативен директор“ с уговорено съгласно допълнително споразумение № 3/23.07.2020 г. месечно трудово възнаграждение в размер на 3 700 лв. Сочи, че съгласно допълнително споразумение № 4 от 31.01.2022 г. срокът на предизвестие при прекратяване на договора е 3 месеца. Твърди, че паралелно на съществувалото трудово правоотношение, страните са били обвързани и от търговско правоотношение по силата на договор за възлагане на управлението, въз основа на който ищецът е определен като член на съвета на директорите на дружеството с едностепенна система на управление.

Ищецът твърди, че с Протокол № 7 от 12.04.2022 г. на СД на едноличния собственик на капитала на ответното дружество – „Държавна консолидационна компания“ ЕАД, е освободен като член на съвета на директорите на „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД, като това обстоятелство било вписано на 26.07.2022 г. в търговския регистър. Трудовото правоотношение на ищеца също било прекратено по силата на Заповед № 25/02.06.2022 г., връчена му на същия ден. Твърди още, че до момента не са му изплатени определените като дължими в заповедта във връзка с трудовото правоотношение суми за обезщетение за неспазен срок на предизвестие за 82 дни и за неползван платен годишен отпуск за общо 36 работни дни, от които 4 дни за 2020 г., 22 дни за 2021 г. и 10 дни за 2022 г. Сочи още, че на основание чл. 15 от договора за възлагане на управление му се дължи и възнаграждение като член на съвета на директорите за периода от прекратяването на договора до заличаване на името му като член на СД в ТР, а именно до 26.07.2022 г. Въз основа на гореизложеното иска ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от **10 730 лв.**, представляваща обезщетение за неспазен срок за предизвестие на основание чл. 220, ал. 1 КТ, сумата от **6660 лв.**, представляваща обезщетение за неплатен годишен отпуск за 4 дни за 2020 г., 22 дни за 2021 г. и 10 дни за 2022 г., на основание чл. 224, ал. 1 КТ, както и сумата от **12 563,25 лв.**, представляваща възнаграждение като член на съвета на директорите, дължимо по силата на договор за възлагане на управлението, претендирано за периода от 12.04.2022 г. до 26.07.2022 г., на основание **чл. 79, ал. 1, вр. чл. 224, ал. 7 ТЗ**

В депозирания в законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор на

исквата молба ответното дружество оспорва исковете по основание. Не оспорва че страните са били обвързани от безсрочно трудово правоотношение по силата на трудов договор № 12/25.07.2016 г., въз основа на който ответникът е изпълнявал длъжността „оперативен директор“, както и от търговско правоотношение по силата на договор за възлагане на управлението, по силата на който ищецът е изпълнявал дейност като член на съвета на директорите. По отношение на исковете за вземания във връзка със съществуващото трудово правоотношение, а именно исковете с правно основание чл. 220, ал. 1 КТ за сумата от 10 730 лв. и чл. 224, ал. 1 КТ за сумата от 6660 лв., релевира възражение за прихващане със сумата от **41 105, 91 лв.** Сочи, че тази сума била получена от ищеца в периода от 25.07.2016 г. до 30.11.2020 г. без основание за това, доколкото е изплащана въз основа на действалите колективни трудови договори, съответно от 12.02.2015 г., от 06.01.2017 г. и от 26.11.2018 г., по които ищецът не бил страна. По отношение на иска за възнаграждение по договор за възлагане на управлението оспорва основателността на същия, като твърди липса на предпоставките по чл. 15 от договора. Твърди, че прекратяването на договора с ищеца е вписано в търговския регистър на 19.04.2022 г., а не на 26.07.2022 г., както твърди ищецът.

По иска с правно основание чл. 220, ал.1 КТ в тежест на ищеца е да установи сключването на трудов договор с ответника, прекратяването му от ответника без отправяне на предизвестие за това, размера на уговореното трудово възнаграждение, както и уговорения срок за предизвестие.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е полагал труд по трудово правоотношение при ответника, което е прекратено независимо от основанията за прекратяване, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

В тежест на ответника е да докаже или ползването на отпуска за процесния период, или плащане на обезщетението за неползването му.

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, вр. чл. 224, ал. 7 ТЗ в тежест на ищеца е да докаже, че в релевиращия период от 12.04.2022 г. до 26.07.2022 г. е изпълнявал дейност като член на съвета на директорите при ответното дружество, както и размера на дължимото възнаграждение, за което не сочи доказателства.

По възражението за прихващане с правно основание чл. 104, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ответника „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД е да докаже плащане на посочената сума, за което не сочи доказателства, а в тежест на Н. Е. К. е да докаже основанията за получаване на сумите, за което не сочи доказателства.

Безспорни обстоятелства и такива, които не се нуждаят от доказване:

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване следва да се отделят следните обстоятелства: между страните е съществувало безсрочно трудово отношение въз основа на трудов договор № 12/25.07.2016 г., по силата на който е изпълнявал длъжността „оперативен директор“; ищецът е изпълнявал дейност при ответника като член на съвета на директорите на дружеството с едностепенна система на управление въз основа на договор за възлагане

на управлението; с Протокол № 7 от 12.04.2022 г. на СД на едноличния собственик на капитала на ответното дружество – „Държавна консолидационна компания“ ЕАД, е освободен като член на съвета на директорите на „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД; трудовото правоотношение на ищеца също било прекратено по силата на Заповед № 25/02.06.2022 г., връчена му на същия ден.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **10.10.2023 г. от 16.00 ч.**, за когато се призовават страните – с препис от определението, като на ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разносните остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде отеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноси или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разносните за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца - и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____

